

(1936 - 2014)

ABDULKADİR BADILLI

Abdulkadir Badilli Ağabey, 1936 yılında, Urfa'nın merkeze bağlı Şeyhzeliha Köyü'nde dünyaya geldi. Badilli Aşireti mensubudur.

Bediüzzaman Hazretleri'ni ilk defa 1953 yılında Isparta'da ziyaret etmiştir. "Mufassal Tarihçe-i Hayat", "Risale-i Nur'un Kudsî Kaynakları" gibi çalışmaları bulunmaktadır.

Bir e-mail ile çalışmalarımı ve maksadımı kendilerine özet olarak arzettim. Tavsiyelerini istedim. Sonra Üstad Hazretleri'ni görmüş birisi olarak, yayınlanmamış hatıralarını istirham ettim. Bana bir cevabi mektup yazdılar.

Mektubunda, hakikaten çok dikkat edilmesi gereken bazı tavsiyeler var.

İşte Badilli Ağabey'in mektubu ve kendilerine yazdığım cevap:

يَا سَمِيهَ سُبْحَانَهُ

Aziz Kardeşim Ömer Özcan;

Uzun zamandan beri çalışıp topladığımız "Hatırat-ı Üstad" mahsul ve harmanını safileştirip umumun istifadesine arzelmeye dair fikriniz güzeldir. Niyetiniz hasendir. Fakat –sizin de belirttiğiniz gibi– toplanmış olan hatıraların mutlaka bir süzgeçten geçirilmesi gerekecektir. Çünkü rivayet yoluyla gelen hatıralarda, bazen ballandırma tabir edilen mübalağalı bir üslup hâkim oluyor. Yani, öz olan bir hatıra, cazip bir kılıf, bir ambalaj ile takdim edilmek istenir. Hele hatıralar ikinci elden alınır, daha çok dikkat etmek lazım. Bir de rivayet edeni belli olmayan, ya da ravisi yaşlanmış ve hafıza kaybına uğramış olan hatıralar, mutlaka bir teraziden geçirilmesi gerekmektedir.

Bu hususa bir misal vermek istiyorum: Son Şahitler-3, sh. 132'de kayıtlı ve sonra, İsmail Mutlu'nun "Sorularla Bediüzzaman Said Nursî" sh. 414 te yazılı bir rivayet ve hatıra var. Bu rivayet Emirdağlı Hacı Ali Kılıçalp'ten nakledilmiştir. Son Osmanlı Şeyhülislam'ı Mustafa Sabri Efendi'ye nispet edilen hatıraya göre Sabri Efendi şöyle der: "Ben Şeyhülislâm olunca, ortada bizim Said (Bediüzzaman) üç ay görünmez oldu. Üç ay sonra karşılaştığımızda, kendisinin nerelerde olduğunu sordum. O da: 'Nefsimi terbiye etmekle meşguldüm. Nefsim bana: 'Sen mutlaka Şeyhülislâm olmalıydın' diye eziyet ediyordu. Onun için nefsimi terbiye etmekle meşgûl oldum" ilh..

İşte bu rivayet, hiç de Hz. Üstad'ın hayatıyla, mesleğiyle ve vaziyetiyle uygun düşmemektedir. Zira, öncelikle bahsi geçen hadise 1920'lerdedir. Gerek mezkûr tarihte ve gerekse öncesinde ve sonrasında Üstad'a bir çok makam ve mevkiiler teklif edildiği halde, hiç birisini kabul etmemiştir. Kaldı ki sözkonusu tarih Hz. Üstad'ın, Yeni Said merhalesine girdiği tarihtir. Rivayette ileri sürülen şey, asla mümkün değildir. Evet, bu fakirin kanaati böyledir.

İstersen, yukarıdaki bu yazımı neşredeceğin kitabın bir tarafına dercedebilirsin.

Bir de benden bazı hatıralar istemişsin. Ben, bence en mühim olan hatıralarımı kendim yazarak Necmeddin Şahiner'e göndermiştim ve bunlar "Son Şahitler"de yayınlandılar. Daha sonra "Mufassal Tarihçe" isimli çalışmamda hatıra gelenleri de kaydettim. Oradan istifade edebilirsiniz.

Kardeşiniz Abdulkadir Badilli

***

Aziz Muhterem Abdulkadir Badıllı Ağabey!

Cevabî mektubunuzdaki meslek ve meşrep hassasiyetinizi ve tavsiyelerinizi “Ale’r-Re’si ve’l-Ayni” kabul ediyorum. Sizin gibi bu hassasiyeti taşıyan ve incelikleri hemen görebilen Ağabey’lerimize Allah’tan hayırlı uzun ömürler niyaz ediyorum. Nur Risalelerinin dalga dalga bütün dünyaya yayılmaya başladığı bir dönemde, Aziz Üstad’ımızın tarz ve metodunun muhafazası için, sizin gibi Ağabey’leri bir sigorta hükmünde gördüğümüzü ifade etmek isterim.

Çalışmalarında üç hususa büyük özen göstermeye çalıştım:

A) Anlatılan her hatıranın karşılığını Külliyyat’tan aradım. “Acaba esasata aykırılık var mı?” diye.

B) Bâtlı tasvir eden menfice bahisleri tayjettim.

C) İhtilaflı meseleleri de yazılanlardan çıkardım.

Buna rağmen muhakkak hatalar, eksiklikler, fazlalıklar vardır. Bu sebeple sizin de tavsiye ettiğiniz gibi ehliyetli bir hey’etin kontrolundan geçirmeden yayınlamak gibi bir endişem yoktur. Hatta hemen yayınlamak gibi bir acelem de yok. Hiçbir maddî kazanç aklımın ucundan bile geçmiyor. Maksadım Aziz Üstad’ımıza ait hatıraların unutulup kaybolmaması ve neşrolunanların te’yid edilmesidir. Biliyorum ki bu hizmetin duayeni muhterem Necmeddin Şâhiner ve sizin gibi birkaç kıymetli Ağabey’den başka bu hususta maalesef fazla bir çalışma yok. Bu notların ileride, gelecek nesillere mukayeseli akademik çalışmalar yapmaları için, büyük bir kaynak olacağı ümidini taşıyorum. O sebeple yapılan çalışmaları çok kıymetli görüyorum ve takdir ediyorum.

Muhterem Ağabey’ciğim, “Şeyhülislamlık” meselesi hakkındaki ifadeniz hakikaten çok önemli, inşaallah çalışmalarım arasına alacağım. Buna benzer hatıralarla iştiraklerinizi çok arzu ederdim. Selâm eder, ellerinizden öper, dualarınızı istirham ederim.

Ömer Özcan

23.05.2004